

ELŐFIZETÉS:

Egész évre . 6 ft.
Fél évre . . 3 ft.
Negyed évre 1 ft. 50 kr.

A lap szellemi részét
illető küldemények a
szerkesztőnek, anyagiak
a laptulajdonosnak kü-
lendők.

BÁCSKA.

MEGYEI KÖZÉRDEKŰ KÖZLÖNY.

HIRDETÉSI DIJ:

egy 1 hasábos petit sor
10 kr., többzetű hirdet-
ésnél olcsóbb. Nyiltér
sora 25 kr. Bélyegdíj min-
den hirdetésnél 30 kr.
A hirdetések Bittermann
Nándor nyomdájában és
a szerkesztőnél fogad-
tatnak el.
Kéziratok nem küldetnek vissza.

Egyes szám ára 15 kr.

Megjelenik minden kedden.

Egyes szám ára 15 kr.

Dr. Molnár István Lajosnak a tavaszi közgyűlés elé benyújtott indítványa.

zázadunknak sok szép esz-
méi között egyik legki-
magaslóbb: a humanitás
eszméje. Ez lett szülő-
anyjává az egyenlőség-
nek, testvériségnek és
így sok tekintetben a
szabadságnak is egyszer-
smind. Önérzettel lapoz-
gathat a jelenkor fia a
világtörténetben és ma-
gasztosult kebelével mond-
hatja el magáról, hogy a felebaráti szeretet gya-
korlásában messze fölülmúlta apáit. Alig akad
ma, csak némi nevelésben is részesült ember,
aki szóval és a szónál még ékezebb tettel ne
enyhítené a szemébe ötlő nyomort.

Azonban mint mindig, úgy ezen jelenség
nyomában is aggasztó bizonyítékok merülnek föl
azon régi platonai állítás mellett hogy: amint
valamely erény terjed, úgy terjednek a vele ro-
kon bűnök. A vallásosság fanatizmust, az örök
beke utáni sóvárgás örök háborút nemzett. A
szenvedők és kegykeresők iránti közhajlam ha-
sonlóképen egész táborát teremtette meg a nap-
lopóknak és foglalkozásszerű koldusoknak. Hogy
a kéregetők egymásnak adják a kilincset. Azok
a körmönfont bekocogási címek, az az agyafűrt
önbemutató, az a szakjártas furfang a kegyjog
beigazolásában, rókaszótári készletük a szána-
lom gerjesztésben, tettetett vértanúságuk: egy-
aránt szembeszökően világos tanujelű annak,
hogy immár egy gonosz irányú új kenyérpálya
folytonosan szaporodó tömegével állunk szemben:
annyira ismeretes és mindennapos tény, hogy
már említése is kellemetlen.

A társadalmi fejleményeket figyelemmel ki-
sérő egyének, ezen gyalázatos iparággal szem-
közt, ha nem erkölcsi, de legalább önvédelmi
szempontból immár rá vannak kényszerítve az
óvintézkedések megtételére.

Amily nemtelen eljárás volna, az önhibáju-
kon kívül nyomorba esett munkaképte-
lenné lett embertársak iránti tartozás alól holmi
koholt címek alatt kibújni akarni: ép oly er-
kölcsei kötelesség reánk nézve, gondoskodni ar-
ról, hogy az ezen proletárok által okozott és
máris érezhető, bajok lehetőleg ellensúlyoztassa-
nak

Az államhatalomnak e részben való intéz-
kedései — sajnos! — nem vezettek sikerre.
Hisz ha az idevágó sok jó törvény és rendelet
írott malsztnak nem marad: ezen panasza ma
nem volna alkalmunk. De sem a nagyméltóságú
belügyminiszteriumnak 1867 ik évi október 28-án
4682. sz. a. kiadott rendelete: sem az 1871 iki
18 ik t. c. 131-ik §-a: sem az ezen törvény kap-
csában 1872-ben 8803 sz. a. megjelent miniszteri
rendelet: sem végre az 1875-iki 3. t. c. 7. §-ának
azon szakasza, hogy minden község tartozik
gyámoltalan betegeit gyógyítani s a gyógyít-
hatlanokat a saját kebelében ápolni: mindezen
négyrendbeli felsőbb intézkedés, melyeknek pe-
dig egyike is elég lehetne a szóban forgó köz-
baj megszüntetésére, mindezen törvények és ren-
deletek együttesen sem tudták elérni kitűzött
céljukat.

Szomoruan illusztrálhatja ezen állításomat
azon egyetlen adat, hogy Zombor városából
magából a folyó évrnek első három havában 100
tolonc továbbított. Miután Zombor e megyé-
ben nem határváros: önként érthető, hogy az
innen eltoloncozott csavargók, más megyebeli
községeken keresztül bitangoltak el ideig. Azt
gondolom nem túlozok, ha az el nem fogottak
számát az elfogottakéval egyenlőnek veszem.
Annál inkább föltehetem ezt, mert hisz rendszert
csak a rongyosak és feltűnők kerülnek a
rendőrség horgára; a többi úri ruhás szédelő
pedig gyanutlan külsejének védernyője alatt
büntetlenül fosztogatja végig város után a várost.

Ha csak azt az egyetlen nemzetgazdasági
kárt tekintjük is, mely ennyi dologra termett

kéznek here módra, mások szerzeményén való
tengeése folytán naponként csak munkában
elvesz: lehetetlen a kérdésnek megoldást sür-
gető komolysága előtt szemet hunyni.

Aki netán a nemzetgazdaság iránt lelke
sedni nem tudna: annak csak eggyel több oka
van az üzletszerű koldusok ellen küzdeni. Mert
ezek még a leghiggadtabb embert is agyon zak-
latják: ebéd utáni pipanótás komotizálásból fel-
dörmögik, egy árva krajcárért ötvenest váltat-
nak vele, megharaptatják magukat a kutyájával
— csak hogy jó kárpótlást kapjanak, nyitva
hagyják a kapu ajtót és kiszöktetik a baromfit.
Szóval: nincs ember — ha a közügynek él, ha
magának való — akit a céhbéli kéregetők ha-
lálra ne szekiroznának.

Harmadszor a nemzetgazdasági veszteség-
nél és kényelmi zavarnál semmivel sem kisebb
azon közhátrány mely a számtalan bitangnak
ezer példával kimutatható bűnös üzelmű foly-
tán, az egyén- és vagyonbiztonságra háramlik.
Ki ne tudna saját környezetéből, saját szemta-
nuságából akárhány esetet arra, hogy facér kő-
borlók, hazátlan vándorcigányok loptak, rabol-
tak, öltek, gyújtogattak?

Van-e csak egy országút a megyében, melyen
végig lehet menni anélkül, hogy az ember mind-
untalan ne találkozzék egy-egy kompánia süt-
kérező vándorlegénnyel? Melyik nem kér ala-
mizsnát? Kinek meri a fegyvertelen utazó kö-
zülük azt megtagadni? És ha fegyveres is: me-
lyikkel lehet kedve, a szabad ég alatt egypár
garasért kötekedni? Hányan nem vesztettek
már rajta, akik a humanitás ezen utonállóit ki-
kosarazták? A dajkamesétől a törvényszéki csar-
nokig mindenki tud rémtörténeteket, melyeknek
szörnyalakjai, a közkegyesség állandó pócáiból
kerültek elő.

Tehát a nemzetgazdasági és kényelmi ér-
deken fölül még a közbiztonság igényei is kö-
vetelik, hogy a koldusügy, jelen rendezetlen
stádiumában ne maradjon.

Negyedszer és végül: a kormány és tör-
vényhozás által okvetlen gondozásunkra bízott
igazi szegények száma is oly nagy; a reánk
utalt könyörkésők is annyiba kerülnek: hogy
más törvényhatóságoknak és testületeknek eb-
béli mulasztásait magunkra nehezíteni engedni —
sem tehetségünk, sem szándékunk nem lehet.
Ennélfogva kimondhatom, hogy egy ok sincs
az ellen, de minden ok amellett szól, hogy ma-
gunkat a szükségtelenül reánk nehezülő ebbeli
terhek alól emancipálni törekedjünk. Nem lehet
e szerény indítvány feladata, a szóba hozott
ügy rendezésének normáit megállapítani; de ez
másrészt megyénk jelen vezetése mellett nem is
szükséges.

Az intéző körök bölcsesége, mely annyi
más kevésbé égető bajt is orvosolt már, bizo-
nyára fog találni tökéletes módot arra; hogy
egyfelől a humanitás észleges és erkölcsi köve-
telményei megyénk területén kielégíttessenek;
de másfelől megyénk határain belül lehetlenné
tétessék mindennemű nemzetgazdasági, kényelmi
és közbiztonsági visszaélés a koldusok részéről.

Mindezek alapján vagyok bátor Bács-Bod-
rogh megye képviselése elé azon indítványt ter-
jeszteni, hogy, élve a törvény által ezen testü-
letnek adott joggal, kérje föl a nagyerdemű al-
ispán urat egy szegény- és koldusügyi szabály-
rendeletnek minél előbbi kidolgozására és be-
terjesztésére.

(Mint már akkoriban is ujságotuk, ez indít-
vány az alispán urnak adatott ki, hogy azt a
csendőrség szervezésénél figyelembe vesse.)

Bács-Bodrogh megye központi választmányának Zomborban 1882-ik évi május hó 4-én tartott üléseiből

a megyebeli képviselőválasztók névjegyzékének
kiigazítására az 1876. évi XVIII. törvénycikk 1.
§-a alapján az egyes képviselő-választó-kerüle-
tekbe a következő küldöttségek határozottak ki-
küldetni, úgy mint:

Az almási választó-kerület Jankovác, Mélykut,
Felső-Szent Iván, Csávoly, Réms, Kisszállás, Mateovics
és Tataháza községeibe az I. küldöttséghez. Elnökül:
Deák Zsigmond. Tagokul: Boromissza Tibor, Deák
István. Póttagokul: Auer Ferenc, Horváth Máté, Csini-
csák János. Ugyanazon kerület Almás, Kumbaja, Ma-
daras, Bikity és Borsód községeibe a II. küldöttséghez.
Elnökül: Pinkovits Károly Antal. Tagokul: Arnold
Antal, Halm Emil. Póttagokul: Baecsis Nándor, Altföldy
István, Bauer János.

A rigyicai választó-kerület Vaskut, Gara, Katy-
már, Rigyica, Sztanisics és Krusevlya községeibe az
I. küldöttséghez. Elnökül: Fülöp Kálmán. Tagokul:
Ribovics András, Oláh László. Póttagokul: Pacher Béla,
Pencz Adám, Svemlein Lőrinc. Ugyanazon kerület
Báthmonostor, Csataalja, Baracska, Dautova, Szántova,
Béreg, Kolluth és Gákova községeibe a II. küldöt-
séghez. Elnökül: Radimeczky Ferenc. Tagokul: Sándor
János, Hauke Antal. Póttagokul: Budanovics István
Rogovics Ignác, Zátanyi József.

Az apatini választó-kerület Apatin, Bezdán, Mo-
nastorszegh és Kupuszina községeibe az I. küldöttség-
hez. Elnökül: Bodnár Imre. Tagokul: Reichl Péter,
Róheim Károly. Póttagokul: Kapetanovits János, Dr.
Kovács Kálmán, Bosnyák János. Ugyanazon választó-
kerület Prigl-Szt-Iván, Szóna, Ó Sztapár és Doroszló
községeibe a II. küldöttséghez. Elnökül: Ertl János.
Tagokul: Zetovics János, Sztankovits Lázár. Póttag-
okul: Sztalkits Ferenc, Rauschenberger Adolf, Gaiszt
Béla.

A hódzsági választó-kerület Hódzság, Karavu-
kova, Bogojeva, Déronya, Rác-Militics és Parabut
községeibe az I. küldöttséghez. Elnökül: Dux Károly.
Tagokul: Radoychich Endre, Berecz Károly. Póttag-
okul: Oláh György, Schumacher Jakab, Antics Jusztin.
Ugyanezen választó-kerület Bresztovác, Veprovác,
Filipova, Lality, Keresztur és Cservenka községeibe a
II. küldöttséghez. Elnökül: Vissy Károly. Tagokul:
ifj. Trischler Xav. Ferenc, Karl Bálint. Póttagokul:
Marjánovics János, Schwerer Béla, Zányi Bódog.

Az új-verbázi választó-kerület Topolya, Hegyes,
Szegegy és Feketehegy községeibe az I. küldöttség-
hez. Elnökül: Szilády János. Tagokul: Cziráky József
Molnár Miklós. Póttagokul: Jausz János, Deesi Dezső,
Weinrich Dániel. Ugyanazon választó-kerület Kula, Ó-
és Új-Verbász, Torzsa, Kucura és Kiskér községeibe a
II. küldöttséghez. Elnökül: Korbai Károly. Tagokul:
Kármán József, Schlagger Gyula. Póttagokul: Ma-
ximovits Lázár, Zányi János, Luszkanecy Bertalan.

A kernyai választó-kerület Bajmok, Pacsér, Ó-
Morovica és Bajsa községeibe az I. küldöttséghez. Elnökül:
Vojnics Dávid. Tagokul: Mang István, Arad-
szky Jakab. Póttagokul: Mang Ferenc, Kunszabó An-
tal, Oszvald Pál. Ugyanazon választó-kerület Ns-Mili-
tics, Csonoplya, Kernyaja, Ó- és Új-Szivac községeibe a
II. küldöttséghez. Elnökül: Széchenyi Jenő. Póttag-
okul: Zspanzsky Lyubomir, Kaitz József. Póttag-
okul: Eiman Károly, Joanovics Mladen, Preszly János.

Az ó-kanizsai választó-kerület Sándor, Csantavér,
Martonos és Ó-Kanizsa községeibe az I. küldöttséghez.
Elnökül: Vágner Ferenc. Tagokul: Hoós Béla, Szokola
József. Póttagokul: Tukács Miklós, Hajdui Károly,
Popovics Demeter. Ugyanazon választó-kerület Ada és
Mohol községeibe a II. küldöttséghez. Elnökül: Páv-
lovics Emil. Tagokul: Kelemen János, Símeji József.
Póttagokul: Kuglics János, Gajcsimovics Milos, Omer
Lipót.

Az ó-becei választó-kerület Temerin, Járek, Turia
és Szenttamás községeibe az I. küldöttséghez. Elnökül:
Zittl Róbert. Tagokul: Dörner Márton, Manojlovits
Lázár. Póttagokul: Lakatos Péter, Sztokovits Vazul,
Mikovics Kálmán. Ugyanezen választó-kerület Ó-Becse,
Tisza-Földvár és Petrovosczelló községeibe a II. kül-
döttséghez. Elnökül: Parocsetics Félix. Tagokul: Varga
István, Debelyácski Izidor. Póttagokul: Gortva Lázár,
Krutelik József, Dr. Hirschenheiter Alajos.

A kulpini választó-kerület Cséb, Glozsán, Ó- és
Új-Futtak, Begecs, Piros és Kiszács községeibe az I.
küldöttséghez. Elnökül: Eigl József. Tagokul: Zsig-
mond Gyula, Herezeg Gyula. Póttagokul: Baruskovits
István, Szabó Péter, Gruics György. Ugyanazon vá-
lasztó-kerület Kulpin, Petrovác, Bulkesz, Deszpot-Szt-
Iván, Ó-Sóve, Új-Sóve és Ó-Kér községeibe a II. kül-
döttséghez. Elnökül: id. Szalay Károly. Tagokul: Bier-
brunner Gusztáv, Demetrovits István. Póttagokul:
Eichardt Károly, Hartmann János, Raff Jakab.

A tovarisovai választó-kerület Obrovác, Ó-Palánka,
Német-Palánka, Új-Palánka, Gajdobra, Szilbás, Pivnica
és Paraga községeibe az I. küldöttséghez. Elnökül:
Harlikovits Károly. Tagokul: Mallin Károly, Fischer
Nándor. Póttagokul: Gruics János, Sztokovics Miklós,
Fehér Tamás. Ugyanezen választó-kerület: Bács, Vajszka,
Bogyán, Plávna, Novoszelló, Tovarisova, Bácsujfalu
és Bukin községeibe a II. küldöttséghez. Elnökül: ifj.
Ertl János. Tagokul: Mladoniczky Vince, Pajerle János.
Póttagokul: Oltványi György, Billianics Dániel, Mihaj-
lovics Mihály.

A titeli választó-kerület Titel, Lok, Vilova, Kovil-
Szt-Iván, Gardinovec, Felső- és Alsó-Kovil, Mosorin
és Káty községeibe az I. küldöttséghez. Elnökül: Ba-
derlicza György. Tagokul: Marsics János, Perkovác
Ferenc. Póttagokul: Iszakovits János, Milovanovics

Miklós, Marely Novák. Ugyanezen választó-kerület Zsabya, Gyurgyevo, Goszpodine, Nádaly és Csürog községeibe a II. küldöttséghez. Elnökül: Raics Miklós. Tagokul: Nagy Béla, Vucserics Uros. Póttagokul: Jancsó Ödön, Mihajlovics Koszta, Nikolits István.

A palánkai szántás- és ekeverseny.

Jegyzőkönyv,

felvétel Palánkán 1882. május hó 1-én. Jelen vannak a megyei gazd. egyesület részéről Szemző Gyula elnök, Rácz Vilmos és Szárits Kálmán választott tagok továbbá a palánkai főkegyelet tagjai közül számosan és a község előjárósága. Tárty: A szántás- és ekeverseny. Szemző Gyula elnök melegen üdvözlö Palánka közönségét, hogy a gazd. egyesület által tervezett szántás- és ekeverseny megvalósíthatása érdekében fardoztak s ezen ülésre megjelenni sziveskedtek. Felhívja a jelenlévőket, hogy a program értelmében kandidálnak jury tagokat, és pedig ajánlja, hogy a jury fele a gazd. egyesület tagjaiból, fele pedig a közönség köréből választassék, mit is általános helyesléssel fogadnak, s megválasztják tagokul — Szemző Gyula ur elnöklete alatt — az ekeversenyhez: Rácz Vilmos, Mezey Károly, Hipp Miklós, Nagy Mihály, Stojakovits Miklós és Klein Ferenc urakat; a szántás-versenyhez: Szárits Kálmán, Rácz Vilmos, Müller Antal, Gross Antal, Schmiéd Máttyás és Basits Gyula urakat. Az ülés ezután elhatározta, hogy a versenyt reggel 8 órakor kezdik meg. — K. m. f. Szemző Gyula, gazd. egyll. 2-od elnöke. Klein Ferenc. — Jegyzette: Rácz Vilmos.

Jegyzőkönyv,

felvétel Palánkán 1882. május 2-án. Jelen vannak a szántás- és ekeverseny tagjai. Tárty: a versenydíjak odaítélése. I. Szántás verseny. Pályáztak: Majsi György, Kohn Adolf, Schön János, Müller Antal, Thon Miklós, Bernhard Mihály, Kirsch Antal, Straka Antal, Kokanov Zsivan, Schön József, Busch János, Busch Jakab, Thon János. Mint legjobb szántók kitüntettek: az első díjat 3 db. aranyat kapta Busch János; a másodikat Müller Antal; a harmadikat Thon Miklós. Továbbá mint igen jó szántók elismerő díjakban részesítettek: Kokanov Zsivan 2 ezüst firt, Schön János 2 ezüst firt, Müller Jakab 1 firt és Kohn Jakab béresei (ketten) egy-egy ezüst firt. Ezen díjak helyszínén az elnök által buzdító szavak kíséretében átadattak az illetőknek. II. Ekeverseny. Pályáztak: Nicholson W. Ph. gyáros Bpestől hármás Howard-ekével; Fehér Miklós gyáros Bpestől hármás Eckert ekével; Kotzó Pál gyáros Bpestől hármás és kettős saját ekékkel; Szárits Kálmán szabadkai földbirtokos saját hármás ekével. A jury a bírálatnál következőket vette figyelembe: az igavonó erő nagysága (erőmérővel), a barázda mélysége, tisztasága, szélessége; az eke porhanyító képessége, szilárdsága és beállító szerkezete. Ítéletét a jury számokban jegyezte s pedig — az egyes pontokra — jeles 3, jó 2, elégséges 1, nem jó 0. Találatott: erőmérő szigorú próbája szerint Fehér Miklós Eckert-féle ekéjénél 205 kg., Kotzó Pálnál 193 kg., Szárits Kálmán 255 kg., Nicholson W. Ph. 185 kg. A többi kellekre nézve nyertek: Fehér Miklós 50 jegyet, Kotzó Pál 79 jegyet és Nicholson 115 jegyet. E szerint az első díj: 3 arany és 1-50 oszt. díszoklevél Nicholson W. Ph. Howard hármás ekéjének; második díj 2 arany és díszes oklevél Kotzó Pál saját ekéjének; a harmadik díj: 1 arany és elismerő oklevél Fehér Miklósnak ítéltetett oda. Továbbá Szárits Kálmán szabadkai földbirtokosnak saját kéziményű hármás ekéjéért első rendű kitüntető levél ítéltetett. Végül Kotzó Pálnak saját gyártmányu kettős ekéjére első oszt. díszoklevél. Ezen jutalmak nyomában kihirdettek, mire a jury működését elnök befejezettnek kijelenti s köszönetét fejezi ki a tagoknak ügybuzgóságukért s viszont a jelenlévő elnöknek fardozásaiért.

Kmf.

Szemző Gyula,
gazd. egyll. 2-od elnök.

Jegyzette
Rácz Vilmos,

Kleinacz Ferenc.

Pacsér, május 5.

Hogy holmi felekezetenküli tulipán s más hivalkodó kerti lakos minden erejéből virágozik: az nálunk nem újság, hanem az újság, még pedig örvendés újság, hogy az alispán itt járt, köztünk volt; közönségünk apraja, nagyja láthatta színrel színre. Nem is volt még olyan május 3-ika Pacsérn, mióta a kiterjesztett erősség megteremtett Két darab esküdt mai napig is nagyot hall a sok lövöldözésnek miatta. — Mert hát ünnepelesebb alkalomra nem használhatja a község tüzet és porát, mint a május 3-iki volt, — annál fogva elő is szedték az ágyukat, melyeket Apafi Mihály uram ő gyigelme udvarában is süttögettek hajdan; melyekben közönségesebb időben a Kacér ur felesége mákot szokott toretni. — Most azonban mintha az egész község hangja bele szorult volna, olyanokat puffant az öiomtól, hogy reszketett attól az ég, a föld s temérdek tyukon erőt kellett vágni a halalos rémülés miatt.

Ebéd után szólaltak meg a lövések, jelezve a ritka eseményt, — a kántor déli álmából riaszkodván fel, majd lenyelte a fejét ijedében. Aztán kocsikra kapott az örvendő lakosság s kirobogtak vala a határra ott várva az ünnepelet férfit.

4-5 óra között érkezett Ó-Morovicáról a pacseri határba, hol Kovács Sándor jegyző fogadta csinos beszéddel. A községben az utcákon éllel állott a nép — mint a csalamádé, dél óta folyvást leve, várva, nyughatatlankodva, a szívök nem vert többet percenként 3000-nél. Végre öt órakor zászlók lobogása, mozsarak durrogása s ezernyi nép üdvívalgása közt berobognak a kocsik a község házához, s leugrik az elsőről egy csupamerő két subjectum — olyan mint egy nagy massa spenót; az eleje is kék, a hátulja is kék, a közepe meg hajdú. Ez lesegíti az alispánt. — Nincsen rajta ezüst gombos mente, kacagány, sem kocsagtollas kucsma, avagy aranyarkantyus csizma; külsőleg alig különbözik valamilyen, más halandótól. Egy kicsiny ember s annak is egyik fele finom nyájasság, a másik fele ér-

zelmes okosság; az egész alakról sugároz szét valami nem mondva csinált, nem mesterkelt, jóság — melynek melege kedvesen hat a környezetre. Es szavaiból hangzik a költőesség iránti hűség, a tiszteletet parancsoló te-kintély — mely a megye első hivatalnokát illeti — aztán a szeretet, a biztatás, sa jövő iránti jó remény-ség. — Bizonyára aranyarkantyúnál, ezüst gombos menténél többet ér az okos beszéd és a tett.

A Bácsér szabályozása végett utazta be ezen vidéket megyénk alispánja. Ezen a kis folyóka olyan te-kervényes, kitanulhatatlan utakon jár, mint a magas diplomata és széleslyes vándorlásával sok kárt okozt s amott, ugyanazért megyei hatalommal kell regulá-zni, — emberségre tanítani. Közönségünkben csak ke-resztül utazván az alispán, rá sem értünk a völgyet s az azon végig locogó kis patakot megmutatni; amiben nem is nagy gyönyörűségünk lett volna együnknek sem. Mert látni azt a mindenféle színű pocskákat, melyekkel meg van rakva a völgy — nem kedves dolog. Es olyan szívós természetük van, hogy nyáron soh'sem száradnak ki, télen soh'sem fagnak be. Így meleg idő-ben meg kegyetlen parfümmel teszik élvezhetlenné a levegőt.

Miután a község házában egyet-mást megtekintett alispánunk, — folytatta útját Bajmok felé, hol a megye most utat csináltat. Szerencsés halandók ezek a bajmo-kiak, úgy kapják az utat prezentbe. Pacséról a baj-moki határig ismét elkísérte egy sereg kocsis az ünne-pelet férfit s ott szívólyesen vett tőlük bucsut az alispán. Ezek visszafordulva alkalmasint a nóta szavait sóhajtották magukban

„Róza mellett szép a piros tulipán!

Eljen soká a megyei alispán.“

Tekintetes szerkesztő ur!

A zombori állandó színház belső berendezésére megejtett jótékonycélú előadás eredményét az ide mellé-kelt napi bevételi- és kiadási iven feltüntetve van szerencsém Önnek beküldeni 24 firt 93 krt azon kéréssel, hogy azt becses lapjában is közzölmi s a közönség tu-domására juttatni kegyeskedjek.

Kérem ismétlése után maradtam

N. Zomborban, 1882. május 5-én.

A tekintetes szerkesztő urnak őszinte tisztelője:

Csóka Sándor,

színházigazgató.

Átadtam Hrabovszky urnak, mint a zombori tptár pénztárosának, s egyuttal az igazgató urnak megbí-zásból tolmácsolom ugyanitt a színtársaság különös köszönetét. Szerk.

Gyümölcsészet.

Zombor, 1882. április hó.

Igéretem beváltandó, ime azonnal hozzá látandok a „kajsziarack mikénti okszerű nevelésének, illetőleg nyelésének“ tárgyalásához.

Hogy a kajsziarack egy igen kedvelt gyümölcs-faj, ezt egy hiszem fölösleges volna egy igen terjedel-mes cikkben fejtegetnem; hisz eléggé tanuskodnak eme gyümölcs kedveltségéről az ideai fagy alkalmából pa-naszos női hangok.

De nem csak a nők, — hanem a férfiaknak is kedves gyümölcse ez, mit szinte a fagy következtébeni panaszok igazolnak.

Hát ha most még az apróságokat kérdeznők meg: szeretik-e a kajsziarackot?

Ugy hiszem, a válasz minden anyagi ajakról az „igen“ szó lenne!...

No de hogy ne untassam t. olvasóinkat eme az idén ugy is elfogyott gyümölcs jóságának bizonyít-gatásával; de zogolódni sem akarok e felett, hisz az isteni gondviselés ellen ugy is felesleges volna a zugo-lódás; hanem inkább kévem: örizzen meg bennünket ennél még nagyobb csapástól, melyet bizony az isten-től elrugaskodásunkért méltán megérdemlettünk! A zugolódás vagy káröröm helyett azonban bátor leszek büfelejtésül a kajsziarack betegségeit és ezek okszerű orvoslását leírni.

Hogy a kajsziarack oly betegségben szenved, mely vagy rögtön, vagy rövid idő alatt életét veszti, erről ugy hiszem, minden kajsziaracktermelő eléggé meggyőződhetett ugyan; de hogy ezen bajok miként orvoslandók? e felől még mindeddig vajmi keveset ta-láltam a szakkönyvekben.

Azonban egy ajánlatot olvastam az 1875. évi „Népkertész“ című szakközönyben, t. Lukácsy urtól, mely ajánlatot megkísérlettem alkalmazni, és csak ugyan jónak sikerült.

Mielőtt azonban eme jónak bizonyult orvosságot leírnam, elkerülhetlennek tartom t. olvasóink előtt a kajsziarack betegségeit is megismertetni.

Legveszedelmebb betegségei a kajsziaracknak a szélhűdés — guta ütés — és a mézgafojlyás.

Az első fánkat gyakran legszebb virágzásukban, vagy kifejlődött gyümölcsük meghozatala idejében éri el, és azonnal a fa elszáradását idézi elő.

A második vagy is a mézgafojlyás a fát ugyan nem rögtön, hanem egy pár év lefolyása alatt teszi tönkre.

Próbáltak a szakfériaik eme két veszedelmes be-tegség ellen ugyan számtalan övintézkedéseket; de egy sem bizonyult célirányosnak, míg, amint már fen is említém, t. Lukácsy ur, hazánk egyik legtekintélye-sebb gyümölcsésze, több évi búvárkodásának nem si-került — eme veszedelmes kórok ellen gyógyírt talá-lhatni; mely gyógyimódot — mint általam is megkísér-lettet és jónak találtatt — azonnal bátor leszek leírhatni.

Eme gyógyimód nem áll másból, mint a fa okszerű nyeléséből; miért is ezt a következőkben vélem leírhatni:

Tudvalevő dolog, hogy a kajsziarack-fát — mint esontár gyümölcsüet a mi kertészeink többnyire szilva alanyba nemesítik, azért, mivel ebben egyrészt legbiztosabban fogamzik és leggyorsabban fejlődik ki; másrészt pedig azért: mivel ebben legkisebb

életűnek — azugy is a gondviselés által rövid életűnek teremtetett fát nevelhetni. Azonban eme véleményük épen a csalátek, mivel az alany és a nemes fa tájja nem lévén egy természetű, ennél fogva a leggyakrabban is van kitéve a fenti kóroknak.

Hogy tehát kajsziarack-fánkat a fenti kóroknak ki ne tegyük, iparkodjunk azokat keserü mandulába, — de hogy még biztosabban legyünk, ugy iparkodjunk azokat keserü-magu apró barack alanyokba — köznév-en: marella — nemesíteni. A nemesítés legbiztosabb módja azonban a nyári szemzés, — mit legközelebb bátor leszek majd leírni.

Mi a tulajdonképeni nyelését illeti, erre nézve a következőket tartuk szem előtt:

Kajsziarack-fánkat ne neveljük soha magas vagy közép sudarú — törzsű, hanem mindenkor törpe-fánkat, mert csak is a törpe kajsziarack-fa fogja, il-letőleg lesz képes igényeinket kielégíteni.

Mi a koronát illeti, ne engedjük azt igen szét-ágazónak, sem pedig igen magasra nőni; hanem ipar-kodjunk azt a nyelés mütéte folytán szép alacsony — katlan alakúnak idomítani. Elégedjünk meg a szép kö-zép koronával, mely sokkal háladosabb leend — mint a széles korona, azért, mivel a szélesen elágazó korona sok fát, ellenben kevés termő gallyat fog növelni, míg a közép korona megfordított arányt hozand évről évre létre.

A kajsziarack-fát folytonosan metsző olló — igen jó minőségűek kaphatók Hajosevits késes mesternél Zomborban — alatt kell tartani. A metszést évről évre meg kell újítani. — Azonban a metszést soha sem szá-bad tavaszkor, hanem mindenkor a gyümölcs leszedése után — vagyis augusztus hó elején kell eszközölni.

A metszést azért nem szabad éles késsel, hanem mindenkor metsző ollóval eszközölni, mivel az éles kés könnyen beforrható sebet éjt; ellenben az olló zúzott sebet hoz létre; az ily zúzott seb azután sokkal ne-hezebben heged illetőleg forr be, mely lassu beforrás következtében a fa folytonos működésben tartatik, te-hát új hajtásra nem ingereltek, mi által azután a fá-ból a felesleges nedvek, — melyekből a mézga kép-ződnek — eltávolíthatnak, és így fánk a mézgafojlyás-tól megóvatik.

A tavaszi nyelés azért rosszaltatik, mivel ez az amugy is buján hajtó fát, még bujább hajtásra ingerli; ha azután a fa nem kaphat buja lombozatának táplá-lására elegendő tápnedvet, — mi száraz időjárás mel-lett könnyen beállhat, — ugy a fát a szélhűdés — gutaütés — kórja éri; tehát rögtön beáll a fa kiszá-radása, mi ellen semminémű gyógyír nem létezik.

Ellenben a gyümölcs megérese utáni — vagyis az ugusztusi nyelés nemcsak hogy a fát nem ingerli a további hajtásra, hanem az eddig ki nem fejlett gyümölcshező gallyakat kifejlesztí, megérelleli és a jövő évi termésre előkészíti, s végül a fát a szélhűdéstől is megóvjá.

A tulajdonképeni nyelését a következőképp kell végrehajtani:

Augusztus elején, midőn már a fáról a gyümölcs letakarítottat, — sajnos hogy az idén keveset, vagy tán semmit sem fogunk letakarítani, — kezünkbe vesszük metsző ollónkat és mindazon idei hajtásokat — melyek egy arasznál hosszabbak, egy arasznyi hosz-szágban lenyessük; ha azonban a fa koronája még rövidebb visszanyesést igényelne, ugy még ennél is rövidebbre vágjuk; azonban a fa derekából kihajtott — derékszügben álló termő gallyakat sértetlenül hagyjuk; csak azon esetben nyessük ezeket is vissza, ha egy arasznál hosszabbra nyulnának, mivel a túlhosszú termő-gally nem lenne képes a jövő évben a túltö-mött gyümölcsöt megérellelni.

Ha kajsziarackfánkon vízajtások mutatkozná-nak, ezeket még az év közben, hegyek lecsipésével — nem pedig tökéletes eltávolításukkal kell a további fejlődésben megakadályozni. Ha dacára eme övinté-zkedésünknek a vízajtások mégis tovább fejlődének, ugy ezeket is az augusztusi nyelés folytán három vagy egfeljebb négy rügy — szemnyi csokra visszametsz-szük, mi által eme vízajtások meghagyott csónkjai is termő gallyakká fejlődnek ki.

Továbbá, ne engedjük a vezérágakat — amint már ezt fennebb is említém, túl hosszúakra elnyúlni; mivel az ily túl hosszúra nyuló ágak középen csupaszok maradnának, mi szinte a fa kivészését idézhetné elő.

Mint hogy azonban a kajsziarackfa már termé-szeténél fogva is rövid életűnek alkotvák, ennél fogva iparkodjunk mindenkor elegendő fiatal fákat rezervá-ban nevelni, hogy az idős fa kidültével — fiatal fa hiányában ne szenvedjünk.

Ezekben véltém tehát a kajsziarack okszerű nyelését, illetőleg annak mikénti nevelését leírhatni.

Guzsics János,
néptanító.

Bajának földesuri viszonyaihoz.

Iványi Istvántól.

(Folytatás.)

Osszeírtattak az illető helységek s lakosainak ne-vei (akik különben mind szabadok, paraszt-terheknek alávetve nincsenek, jobbágyi terheknek nem szoktak vi-selni, csak a földbért, más néven az ekepenzt; ezenki-vül szabadon költözhetnek is), amennyiben azok ma-gukat a végrehajtásnak alávetették.

Először Baja mezőváros lakosai soroltatnak elő, 322 név, élükön a hatósággal.

Perikovics László, bíró, s Nagy Mihály, jegyző, Jerkovics Miklós, Csizmadia Péter, Csernovacska Tádé, Jankovics Péter, Neumayer János, Kaukler György, esküdtek. Erre a többiek nevei következők.

Baja a hozzátartozó vaskúti s esávoiy szállásokkal, továbbá Szurdok, Istvánmegye és Vrányos pusztákkal, melyeket mind a bajaiak használtak, a külön-féle gabona-, bor-, méh-, báranyadókön kívül a földesur évenként haszonbér fejében kap . . . 1900 firt, de a lakosok parasztmunkát nem végeznek.

A helybeli serfőző az épületért fizet évenként 140 firt, Azonkívül 24 akó sört ad 2 firtjával, ez tesz 48 firt, Négy mézárás a mézárszékék évi bérletéért 198 firt, A földesuri korezmák 3/4 évre hoznak . . . 1000 firt, A pálinka-égető, mely a bérő költségén épült, magában, a kert nélkül hoz . . . 100 firt,

A hely
Az itt
A köv
Erre B
és a fa
haszná
T
puszta
háza p
17
is terje
kat és
bar. ez
lehető
tudni.
völt) a
is kap
kott sz
ced is
dalom
nak. E
daság
firt tisz
97400
egész
a hitel
birtok
zetlen
toka it
E
be, am
E
nevében
lője t
puszták
mara a
tak, az
fogalja
vissza.
M
Kargl
Kargl
zsef és
alisp.
által eg
és Szi
nehogy
álta
H
mint a
l. Óvár
Csöke
volt bé
teles sz
firt kiad
nap mu
dics Já
szonbér
mat. B
özvegy
gának a
V
mazottj
jöllehet
uradalo
Czobor
ingatlan
(főleg
nak, sz
— 2.)
kivánna
midőn
mellet
a törvé
len bit
elégítve
fogja ta
M
Debrec
M
nél ma
életü
dély 1
Lőrinen
N. R.
G
jai ura
firtért
zavarok
kovich
fosztja
sitások
várossa
G
rői és
császár
gökné
praeses
s nemes
denekre
1750. é
munk
csak ez
ságnak
és Vas
ben esz
zetni.
készen
vedtűn
nézve
telenít
T
köz-
valók;
radált
nítettü
tendő
minális
szatér

Foncière, pesti biztosító-intézet.

(1864-től 1879. év végeig „Pesti biztosító-intézet“ cég alatt.)
Budapesten.

Részvénytőkéje **tíz millió forint aranyban.**

A társaság díjtartalékai 2.800,000 frt
Évi díjbevételei pedig 3 000,000 frt.

A társaság igen mérsékelt díjak mellett nyújt biztosítást:

- a) **tűzkárok** ellen,
- b) **szállítvány-károk** ellen vizen és szárazföldön szállított javakra nézve;
- c) **jégkárok** ellen és
- d) az **ember életére.**

A biztosítási üzletre vonatkozó bármely felvilágosítással, készséggel szolgál

Himpfner József,

a „Foncière pesti biztosító intézet“ főügynöke
Zomborban.

Belváros, Iskola-utca 212. szám alatt.

MATTONI-FÉLE
GISSHÜBLER
legtisztább égvényes
SAVANYU-KÚT
legjobb Asztali-és üdítő ital,
kitűnő hatásnak bizonyult köhögéskor, gége bajoknál,
gyomor-és hólyag hurutnál.
ÉDECSEK (az emésztés elősegítésére).
Mattoni Henrik, Karlsbadban (Csehország).

40-10

IDEI TÖLTÉSŰ

mindennemű

az európai összes gyógyforrásokból

közvetlenül megrendelt és teljes készletben levő

természetes

Á S V Á N Y V I Z E K

kaphatók: **FALCZIONE GUSZTÁV** kereskedésében **ZOMBORBAN.**

Egy jóhírű már 50 év óta Bács-
megye egyik mezővárosában fenn-
álló

fűszerés vegyes-kereskedés
azonnal átvehető.

Az átvenni szándékozók pedig
forduljanak a „Bácska“ kiadóhiva-
talához.

3-3.

83. szám.
1882.

Árverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. év LX. t. c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a zombori tekintetes kir. járásbíró 1242. számú végzése által Vukovics Mihály zombori lakos végrehajtó javára Bosnyák (Vranya) Pál zombori lakos ellen 300 frt tőke, ennek 1881. december hó 23. napjától számított 8% kamatai és eddig összesen 18 frt 58 kr. perkölttség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság letoglalt és 440 frtra becsült 3 ló, 2 koca és 2 lóra való szerszámából álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek az 1224/1882. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis Zomborban a városbázán leendő eszközésére 1882-ik évi május hó 12-ik napjának délelőtti 9 órája határidőül kitétik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg: hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. c. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. c. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Zomborban, 1882-ik évi május hó 5-én.

Oláh János,
kir. bírósági végrehajtó.

1-1

13. 14. sz.
1882.

Árverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a zombori tekintetes kir. járásbíró 92. 93. számú végzése által Cservenka, O. és Uj-szivaci takarékpénztár végrehajtó javára Kaiser Adolf ó szivaci lakos ellen 200 frt és 250 frt tőke, ennek 1881. évi december hó 16. napjától számított 6% kamatai és eddig összesen 65 frt 90 kr. perkölttség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság letoglalt és 393 frt 48 krra becsült bolti árucikkek, butor és ágyneműek, bolti állványok, készületlen és kész eszerép pipák és pipa mintákból álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a 236/1882. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis O-Szivacon alperes lakásában leendő eszközésére 1882-ik évi május hó 15-ik napjának délelőtti 10 órája határidőül kitétik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg: hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. c. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. c. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Zomborban, 1882-ik évi május 2-án.

Oláh János,
kir. bírósági végrehajtó.

1-1

A belváros Bajai utcában lévő
22. számú földszinti lakház (sa-
rokház) szabad kézből eladó.

Közelebbit a tulajdonosnál, özv.
Gajcsinovics Amália asszonynál tud-
hatni meg.

1-1

1599. szám.

Árlejtési hirdetmény.

A nagym. m. k. pénzügyminiszterium 1882. április hó 28-án 23321. sz. a. kelt magas rendelete alapján 1882-ik évi május hó 22-én délelőtt 11 órakor az alólirt jószágigazgatóság iroda helyiségben nyilvános árlejtés fog tartatni, a bogosjevi r. k. templom tatarozásának vállalat utján leendő eszközése iránt. A költségek 7193 frt 11 krra vannak előirányozva, mely összeg kiáltási ár gyanánt vétetik.

Miről a vállalkozni kívánók azon kérelemmel értesítetnek, hogy magukat 720 forint o. é. bánompénzzel ellátva a nyilvános versenyen megjelenni, avagy írásbeli zárt ajánlatukat 50 kros o. é. bélyeggel és 720 forint o. é. bánompénzzel ellátva, továbbá kitéve azt, hogy az árlejtési feltételeket ismerik és azoknak magukat alávetik, az árlejtést megelőző napig a zombori m. k. jószágigazgatóságnál (Bács-Bodrogh megyében Zomborban) főnökénél, illetőleg az árlejtés megkezdéseig az árlejtő bizottságnál benyújtani sziveskedjék.

Az árlejtési feltételek a jószágigazgatóság kiadó hivatalánál naponként betekintheők.

Utó- vagy hiányosan kiállított ajánlatok nem vétetnek tekintetbe.

Zombor, 1882-ik évi május hó 2-án.

A magy. kir. Jószágigazgatóság.

1-1

Üzletnyitási hirdetés.

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására juttatni, miszerint itt helyben a fútcában MILLASSEVITS-féle házban egy a kor színvonalán álló elegánsan berendezett

uri kalap- s uri divat-üzletet

nyitottam. — Miután árucikkeimet a legelőkelőbb s legnagyobb gyárakból készpénzen vásároltam, mind olcsóság, mind finomság tekintetében, minden versennyel bátran szembezálok.

Üzletemben a legnagyobb választéku férfi- és gyermek-kalap a legolcsóbbtól a legfinomabbig, fehér és tarka férfi-ingek, gallérok, kézelők, a legujabb divat szerint készített nyakkendők, selyem és vászon zsebken-dők, harisnyák Selyem esernyők, férfi-napernyők, pénz-, dohány- és szivar-tárcák, szivar-szipkák, séta-pálcák, illatszerek s minden a férfi szük-séglethez tartozó cikkek kiváló minőségben szabott árak mellett kaphatók

Kérem a n. é. közönség szíves pártfogását!

37-5

Tisztelettel

Müller Nándor.

Vétele és eladása

mindennemű

állampapírok, sorsjegyek, értékpapírok, részvények, elsőbbségi kötvények, ércpénzek stb., váltó-kiírás külföldi piacokra.

Igérvények minden huzáshoz.

Megbízok eszközlése a budapesti és bécsi tőzsdéken.

Tőkeelhelyezésére különösen ajánlja az alóli váltó-üzlet

a pesti magyar kereskedelmi bank 5%-os zálogleveleit, melyek a legnagyobb biztonság mellett azon előnyt is nyújtják, hogy a jelenlegi árfolyam szerint, ha ki is huzatnak, veszteséget nem eredményeznek, és napi árfolyamon adatnak el.

A pesti magyar kereskedelmi bank váltó-üzlete

Budapest, Dorottya-utca 1. sz. (saját ház).

10-8

FÜRDŐMEGNYITÁS. „PALICS”

tófürdő Bácsme gyében Szabadkáról ¼, Szegedről 4 mértföldnyi távolságban, az „Alföld-fiumei” vaspálya állomás helye, posta és távirda-állomással,

MÁJUS HÓ 15-ÉN NYITATTIK MEG.

A tóvíz főalkatrészei: szikhalvag, szénsavas szikléleg és szénsavas keseréleg.

Kitűnő hatása van: görvélykór, csúsz, köszvény, aranyér, rástok, idült bőrbajok, szél-hűdések, fej- és gyomor bajok eseteiben.

Rendkívüli és meglepő a hatás, melyet ezen fürdőhasználat a görvélykór minden ne-meiben felmutat: görvélykórban szenvedő gyermekek, egy — legfeljebb két évad alatt teljesen felgyógyulva hagyják el az intézetet, minél fogva e fürdő azon szülőknek, kiknek gyermekei a mondott betegségben szenvednek, különösen ajánlatik.

Fürdőorvos: Dr. Szilasi Mór.

Kelt Szabadkán, 1882. ápril 25-én.

3-2

A fürdőbizottság.

Árlejtési hirdetés.

Tataháza községében Bács-Bodrogh t. e. megyé-nek 88. sz. alatti közgyűlési határozata és a megyei alispán úr engedélyezése folytán, az ottani nagybirtokosok által felépítendő új 3200 ftnyi költségvetéssel en-gedélyeztetett 1882. május hó 18-án d. e. 9 órakor a helyszínen nyilvános árlejtés útján a legolcsóbb vállal-kozónak kiadatik.

Az árlejtési feltételek és építési tervek az ottani jegyzői hivatalnál a hivatalos órák alatt megtekinthetők. Az árveréseni résztvevők 10% bánatpénzt letenni tartoznak.

Tataháza, 1882. évi május hó 4-én.

2-1

DEÁK ISTVÁN,
jegyző.

OLÁH PÉTER,
bíró.

3-1

Pályázati hirdetés.

A prig-szt-iváni községi népiskolánál elhalálozás következtében üresedésbe jött rendes tanítói állásra ezennel pályázat hirdettetik.

Evi jövedelem: 250 ft készpénz; b) 50 pozs. mérő buza — 250 ft; c) 10 hold szántóföld — 250 ft; d) 6 koezi széna; e) 5 öl kemény hasábtá; f) kényelmes lakás kis kerttel. Tannyelv német és magyar. Törvény-szabta módon fölszerelt folyamadványok f. é. június 15-ig a helybeli községi iskolaszékhez benyújtandók.

A megválasztott tanító egyszermind a szorosb értelem-ben vett kántort teendőket végzendő, mely tényke-dés után évenkénti 200 ft stolaris illetékre számolhat. Prigl-Szt-Iván, 1882. évi május 1-én.

Az iskolaszék

Nyomatott Bittermann Nándornál Zomborban.

Asztalos és kárpitos butorok.

Több száz szoba berendezésére

legolcsóbb ár mellett mindenkor készletben kaphatók

STEINBACH SANDOR

cs. kir. kizárólag szabadalmazott kárpitos, díszítő és butorgyártósnál Budapest, Ferencz-Józseftér 6. szám, »Europa szálloda« áttellenében.

Kiházasítási és nagyobb mérvű berendezéseknél különös árleengedések.

10-3.

Nem győzzük házi orvosunknak eléggé megköszönni, hogy nekünk ily háziszert, mint az ön malátakészítményei, ajánlott. Az Isten áldása van az ön gyógytápszeren, s habár Hoff ur királyok s császároktól elég kitüntetést nyert már, mindamellett is kötelességemnek tartom, rendkívüli gyógyere-jük iránti elismerésemet a szervedők érdekében szintén ki-nyilatkoztatni, s kérem annak közzétételét.

(Saját szavai egy felüldütnék.)

Európa fejedelmei, a világ tudománys nagyjai, mint szinte a közönség köréből is számtalan egyén

a Hoff János féle malátakészítményeket mint gyógytápszert emelték ki.

Legfelsőbb nyilatkozatok: I. Vilmos német császár: „az ön pompás malátakivonata”. Ferencz József osztrák császár: „örömmel tüntetem önt ki.” A szász király: „a királyné anyjának igen jót tesz.” A dán király: „gyógyhatását tapasztaltam.” A meklenburg swerini nagyherceg. „elismerésemet.” Orvosi nyilatkozatok: titkos tanácsosok: Dr. Traube, Dr. Gräfe stb., Dr. Granichstäden Bácsben, Dr. Jauchzy Szt.-Pétervár, Dr. Piera Santa Páris s még sok más ezer orvos a Hoff-féle malátakészítményt mint a legkittünőbb éttrendi szert ismerik el.

HOFF JÁNOS

urnak es. kir. tanácsos, a koronás arany érdem-kereszt tulajdonosa, a főbb porosz és német rend lovagjának, Bécs, gyarhelyiség: Grabenhof 2 Gyári raktarhelyiség: I. Graben, Bräunerstr. 8

Köszönet-nyilvánítás.

Két éven át torokbajban szenvedtem, oly annyira, hogy egy hangos szót sem ejthettem ki — Bécs városának tudorai Gleichenberg és Nizzába küldtek Haza térve önmek maláta sörért élveztem, mely rekedtségemet végleg megszüntette. Kérek azért újra 28 üveg maláta sört. Bécsben 1882. év ápril hó 8-án.

Maly Ferencz,

férőruha-gyáros és posztó-kereskedő

Mariahilferstrasse 69.

Főraktár Zomborban: Gallé Emil úr gyógyszerárá-ban főpéc. Baján: Miháts Istvánnál. Szabadkán: Stojko-vits Döme özvegyénél.

Sztojkovits Zak. G.

zombori díszmü-, nürnbergi- és cipő-üzletébe

két gyakornok

azonnal felvétetik.

3-3

ad. 2573. szám.
kig. 1882.

ÁRLEJTÉSI HIRDETÉMÉNY.

Zenta város tanácsa részéről ezennel közhírré tétetik, hogy a tiszpartti védfal lebontott szakaszának a város anyagából eszközöndő felépítési munkájára május hó 11-én d. a. 4 órakor a városháza tanácstermében újból nyilvános árlejtés fog tartatni.

Vállalkozni kívánók kötelesek 460 ft bánatpénzt letenni. — Kellő óvadékkal ellátott írásbeli ajánlatok a szóvali árlejtés megkezdéseig elfogadhatnak.

Költséglelés, tervrajz és feltételek id. Papp Antal gazd. tanácsnoknál betekinthetők. Zentán, 1882. évi május hó 4-én.

Gombos Gábor,
polgármester.